

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. Б., 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следения състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232120200913 по описа за 2023 година

Производството по делото е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод жалбата на Б. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Б., ул.... и съдебен адрес в гр.Б., ул...., ..., чрез адв.А. А. АК-Б. против наказателно постановление №22-0769-002785 от 11.11.2022г. издадено от началник група към ОДМВР-Б., сектор „Пътна полиция“-Б., с което на жалбоподателя за нарушение на чл.103 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП са наложени наказания глоба в размер от 200 (двеста) лева и шест месеца лишаване от право да управлява МПС.

Със жалбата се моли за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно. Навеждат се доводи за нарушаване на правилото „ne bis in idem“, тъй като за конкретния казус е било образувано бързо производство, което е приключило в съда с одобрено споразумение между жалбоподателя, неговия защитник и БРП, с което е наложено наказание лишаване от свобода и временно лишаване от право да управлява МПС, както и парична глоба за престъпление по чл.343б ал.1 НК. Моли да бъде отменено атакуваното НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява. За него се яви упълномощеният адвокат. Поддържа жалбата и сочи, че НП е издадено в нарушение на Тълкувателно решение №3 от 22.12.2015г на ВКС по т.д.№3/2015 г ОСНК. Не ангажира нови доказателства.

За сектор ПП-Б., редовно призован се явява ЮК. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата и да потвърди НП. Претендира ЮК възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност представените по делото

доказателства и съобрази закона, в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок (лист 3 и лист 10 от делото) и е процесуално допустима. Същата е подадена от легитимно лице, пред материално и териториално компетентен съд и срещу годен за обжалване акт. Съдържа изискуемите от закона реквизити и делото пред съда е редовно образувано.

Съдът след като се запозна със събраните по делото доказателства взети поотделно и в тяхната съвкупност установи от фактическа страна следното:

Производството по делото е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение серия АД и бланков №285626 от 03.08.2022г. за това, че на същата дата-03.08.2022г, около 03,40 часа, в град Б., по ул...., до кръстовището с ул.“В. Т.“, в посока ул.“А. М.“ водач на мотоциклет марка „Хонда“ с рег.№ ... управлявал. По това време, на това място се намирали полицейски служители на Пето РУ-Б., сред които Г. Н.. На подадения ясен сигнал със стоп палка по образец на МВР водачът на мотоциклета не спрял. Служителите на полицията се усъмнили, че водачът е употребил алкохол и го последвали като през това време се обадили за съдействие на колегите си от КАТ-Б.. Водачът дори увеличил скоростта си. Бил спрял окончателно на кръговото кръстовище „Т.“, до бензиностанцията на „Лукойл“. На място свидетелят Д. А. в качеството на мл.автоконтрольор в ОДМВР-Б. съставил срещу водача на мотоциклета акт за установяване на административно нарушение (лист 11 от делото). Оказало се, че водачът е Б. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.А.. В обстоятелствената част на акта свидетелят А. вписал, че жалбоподателят при управление на мотоциклет марка „Хонда“ с рег. №... при подаден ясен знак със стоп палка по образец на МВР от служител на полицията не спрял и продължил движението си, допълнително последван и спрял.

Когато актът бил връчен на жалбоподателя да се запознае, последеният го подписал без възражение. В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения по акта.

Като взел предвид акта, административнонаказващият орган издал атакуваното наказателно постановление (лист 10 от делото). В него при пълна идентичност с обстоятелствената част и правна квалификация на нарушението както в акта, на Д. били наложени на основание чл. 175 ал.1 т.4 от ЗДвП глоба в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Изложената фактическа обстановка се прие за доказана по несъмнен начин от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели и от приетите писмени доказателства.

Съдът кредитира показанията на свидетелите А. и В. като ги счита за безпристрастни, последователни и логични.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, както и като съобрази разпоредбите на закона, намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА, като съображенията за това са следните:

При проверка на редовността на процедурата по съставяне на АУАН и по издаване на обжалваното НП съдът намира, че **не** са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя, а оттук - и представляващи формални основания за отмяна на издаденото НП. АУАН и НП са съставени от компетентните за това органи съгласно ЗДвП и съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. И двата акта са издадени в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

По същество съдът счита, че от събраните в хода на делото доказателства се установи по несъмнен начин извършеното от жалбоподателя на вмененото му нарушение по чл.103 ЗДвП. В настоящия казус отговорността на жалбоподателя е ангажирана за извършено нарушение на чл.103 ЗДвП, а именно за отказ да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението и по-специално за това, че не е спрял при подаден сигнал за спиране от контролен орган.

Анализът на събраните в хода на съдебното следствие доказателства дава основание да се приеме, че полицейският служител се намирал на платното и достатъчно близо и ясно и недвусмислено подал знак със стоп палка като посочил да отбие вдясно и да спре за проверка.

Способите за отдаване и нареждане на спиране от контролните органи са уредени в чл.170 ал.3 от ЗДвП, като следва: 1) своевременно подаване на ясен сигнал със стоп-палка 2) при описваща полукръг червен светлина (през нощта) и 3) подаване на сигнал само с ръка от униформен полицай. Изречение последно на чл.170 ал.3 от ЗДвП допуска сигнал за спиране да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет.

С оглед установеното по делото факти може да се приеме, че на жалбоподателя е подаден сигнал за спиране по смисъла на закона.

С оглед действащата към момента на извършване на деянието и към настоящия момент правна уредба следва да се приеме, че подаването на светлинен и звуков сигнал обозначава полицейският автомобил като автомобил със специален режим на движение, без да поражда правните последици на отдадено нареждане за спиране. Това е така, защото ЗДвП свързва подаването на светлинния и звуков сигнал точно определени последици – обозначаване на специалния режим на движение на автомобила (чл.34 ал.1 и чл.91 ал.1 от ЗДвП), възникване на задължение на останалите водачи за осигуряване на безпрепятствено преминаване на автомобила със специален режим на движение (чл.104 ал.1 от ЗДвП), възникване на задължение за пешеходците да освободят платното за движение (чл.115 ал.2 от ЗДвП). Всички тези последици са различни от последиците, възникващи при подаден сигнал за спиране (чл.103 от ЗДвП). Следователно подаването на светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на ЗДвП.

В подкрепа на горния извод е и изричната разпоредба на чл.207 изречение последно на Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата, според която сигнал за спиране от движещ се полицейски автомобил се подава чрез постоянен светещ или мигащ надпис „Полиция спри!“. По аргумент на противното от тази разпоредба подаването на

светлинен и звуков сигнал от движещ се полицейски автомобил за обозначаване на специален режим на движение не съставлява сигнал за спиране.

При това положение съдът приема, че като е наложил на жалбоподателя административно наказание на основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП, наказващият орган правилно и законосъобразно е ангажирал отговорността на жалбоподателя за нарушение, което е извършил.

Правилно и законосъобразно е определена нарушената административна норма на чл. 103 от ЗДвП, в която законодателят е вменил задължение на водачите на МПС при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спрат плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службите място и да изпълнява указанията им. По несъмнен начин се доказва, че жалбоподателят към момента на подадения сигнал със стоп-палка е могъл да забележи униформения полицаи и своевременно да намали и да спре плавно. По несъмнен начин се доказва, че жалбоподателят е бил установен в по-късен момент, на значително разстояние от мястото, където за пръв път му е подаден сигнал за спиране и където е следвало да изпълни разпореждането на униформения полицаи.

В нормата на чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП законодателят е предвидил за нарушението по чл.103 от ЗДвП две кумулативни наказания –глоба от 50-200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1-6 месеца. Административнонаказващият орган като е взел предвид общественотоопасния характер на това нарушение, действията на нарушителя, неговата вина е наложил наказанията към максималния предвиден в закона размер-200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца. За да определи в максимален размер наказанията АНО е взел предвид и всички други обстоятелства определящи това административно нарушение като високо общественотоопасно. По същото време, след като окончателно водачът–жалбоподател е бил спрял, се оказало, че управлява с наличие на алкохол в издишвания въздух в концентрация от 1,83 на хиляда. В следствие това е доказано и с химическа експертиза. През цялото време преследването е станало в централната част на града по основните му артерии, като единственото обстоятелство, което е спомогнало да не настъпят тежки последици е времето, през което това се е случило-3 часа след полунощ. Освен това водачът също показва завишена обществена опасност. Видно от справката му за нарушител/водач (лист 25 от делото) същият е правоспособен водач от 2020г. За две години има два фиша, и въпреки малкия си опит като водач си позволява след употреба на алкохол да не спира на подаден сигнал от униформен полицаи. Съдът намира, че така определените наказания се явяват правилни и справедливи.

Съдът не кредитира направеното възражение за дублиране на наказателната и административната отговорност и не счита, че е налице нарушение на тълкувателно решение №3/22.12.2015г на ВКС по следните съображения:

В настоящия казус не е налице двойно наказване, тъй като не е налице едно и също деяние. Налице са две деяния, едното от които е приключило с влязло в сила одобрено от съда споразумение по чл.343б ал.1 НК, а другото–административно –не спиране при

подаден сигнал със стоп палка, което е нарушение на чл.103 от ЗДвП Дори елементите от фактическата страна на двете деяния са различни, макар и двете да нарушават обществени отношения свързани с правилното функциониране на транспорта.

Към момента е настъпила законодателна промяна и в разпоредбата на чл. 63, ал.3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП принципно въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разностите, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, представителя на административнотонаказващият орган е поискал да му бъде присъдено ЮК възнаграждение, което на основание чл.27е от Наредбата за правна помощ следва да бъде в размер от 80 лева и поради това съдът следва да се произнесе като осъди жалбоподателя да го заплати в полза на ОДМВР –Б..

Предвид гореизложеното Б.кият районен съд, V наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-0769-002785 от 11.11.2022г. издадено от началник група към ОДМВР-Б., сектор „Пътна полиция“-Б., с което на Б. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Б. , ул.... и съдебен адрес в гр.Б., ул...., ..., чрез адв.А. А. АК-Б. за нарушение на чл.103 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП са наложени наказания глоба в размер от 200 (двеста) лева и шест месеца лишаване от право да управлява МПС.

ОСЪЖДА на основание чл.63 ал.3 ЗАНН Б. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Б., ул.... да заплати по сметка на ОДМВР-Б. ЮК възнаграждение в размер от 80,00 (осемдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд в гр.Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____